

Говорите ли другосрбијански?

Пише: Слободан Антонић
среда, 07 август 2019 21:27

Да је нека идеологија ушла у фазу декадентне бирократизације види се по језику.

Читам, недавно, [саопштење](#) тзв. *Грађанске Војводине*, коалиције НВО чије су најпознатије чланице Независно друштво новинара Војводине и Хелсиншки одбор за људска права у Србији.

Саопштење је крцато предвиљивим фразама и већ отрцаним проклињањем српског национализма: „Матица српска наставља традицију распиривања погубне великосрпске националистичке реторике“, „Матица српска је загађена национализмом“, „српски етнонационализам и шовинизам у ратовима из деведесетих имали су сва обележја *фашизма*“,

„крвави трагови тог фашизма вуку се и дан-данас *регионом*

као зла коб“, „друштво у Србији је дубински загађено том идеологијом“, „великосрпски национализам је узрок цивилизацијске пропасти којој присуствујемо“, „ужасна пропаганда“, „националистичке пошасте“, „старе шовинистичке тезе“, „вечита мантра о ‘косовском завету‘“, „национализам је кључни узрок цивилизацијске пропасти друштва у Србији“, „апелујемо на здраве друштвене снаге у Војводини... које су јасно и изричито антинационалистички опредељене“...

Исти утисак стекао сам и, протеклог викенда, читајући [интервју](#) који је листу *Данас* дала Изабела Кисић, извршна директорка Хелсиншког одбора за људска права у Србији: „српски национализам“, „злочини над Муслиманима“, „агресија на Хрватску“, „српска елита је почела рат у Хрватској“, „Српска православна црква канонизовала убицу“, „смрдело је на алкохол и певале су се четничке песме“, „српски интелектуалци и њихове

институције, пре свега САНУ и Удружење књижевника Србије, најодговорнији су за рат у Југославији“, „у Београду је ... група викенд ратника препричавала детаљно злочине које су починили у Хрватској“, „упитала ме је одакле сам, а ја сам одговорила – из најгорег града на свету (мислећи на ратну политику која је долазила из Београда)“, „Стратегија за развој културе, која инсистира на идентитетској политици, православљу и ћирилици, парохијални је модел који нас је одвео у сукоб са другима“...

Стварно, све на исти калуп – помислио сам. Баш као и текстови, рецимо, Динка Грухоњића, или Снежане Чонградин, или Николе Крстића – да узмем тек по једног представника из сваке генерације. **Личе као јаје јајету, писани су по истој механичкој шеми, за коју је лако реконструисати основну** фр
азеолошку таблицу.
Свака комбинација речи из било ког сегмента из три колоне и у било ком редоследу, подједнако је (бе)смислена:

Говорите ли другосрбијански?

Пише: Слободан Антонић
среда, 07 август 2019 21:27

Иако је српски национализам при крају Милошевићевог злочиначког режима поражен, очигледно

нема уласка Србије у свет развијених и цивилизованих земаља, које чине ЕУ и НАТО, без

одлучног обрачуна с идеолозима геноцида из СПЦ, САНУ, пропагандистима из медија и политичарима

Због негирања геноцида у Сребреници, као највећег злочина у Европи после Другог светског рата

сучавање с прошлошћу Србије, а посебно нашег „дубинског друштва“, није могуће уколико не дође до

лустрације политичара, судара медија и универзитета, дежурних институција и целокупног друштва

Борба са српским национализмом, као најопаснијим на Балкану, подразумева увид да

нема историјског договора и помирења са суседима (укључив и Републику Косово), без

одрицања званичног ~~Београдског~~ политике и без обештећења свих жртава великог

Порицање масовних злочина над Албанцима (1988-1999), а посебно њиховог протеривања током

друштво Србије није прошло кроз одговарајућу катарзу, а ње суштински нема док не дође до

Говорите ли другосрбијански?

Пише: Слободан Антонић
среда, 07 август 2019 21:27

напуштања наратива о нужности одбране Срба од новог „геноцида“, као и о отпору „империјали

Млади у Србији или Републици Српској, наизглед, ништа нису криви, али

степен националистичке индоктринизованости најмлађих генерација прешао је сваку границу, з

диференцирања проевропских и антиевропских тенденцијама доистинице, а и изјавујући простора свих он

Ова табела даје 125 комбинација, односно различитих реченица, које се, опет, могу поређати на 15.625 начина . Наравно, то је само костур текста, у који ваља убацити још и речи као што су: „хладњаче“, „митоманија“, „Косово је изгубљено“, „треба прихватити реалност“, „доста је било опсесије границама“, „Косово није срце Србије већ суседна држава“, „суочавање с прошлошћу“, „европске вредности“, „патријоте“, „нацијоналисти“, „равноземљаши“, „антиваксери“, „имају три зуба и бију жену“, „сав нормалан свет“, „нико ме није питао да се овде родим“, „јебем те Србијо“, „пакујем кофере“ ...

Није лоше ни цитирати, парафразирати или слободно варирати неки од познатих диктума наших грађанистичких фенси-селебритија:

Ненад Прокић: „Србија ће бити модерна, [са Србима или без њих](#) ”.

Динко Грухоњић: „Ово друштво је [дубоко дегенерисано](#) ”.

Миа Давид: „Колико је ова земља [одвратна](#) ”.

Владимир Арсенијевић: „Чињеницу да сам Србин осећам само по [срамоти од те](#)

Говорите ли другосрбијански?

Пише: Слободан Антонић
среда, 07 август 2019 21:27

[чињенице](#)

. [Несрећан](#)

[сам што сам се родио овде](#)

и то је нешто с чиме читав живот на различите начине морам да се борим“ ([овде](#)).

Никола Крстић: „[Срби су толико огаван народ](#) (...), Стварно [треба замрзети](#) овакву Србију“; „ова

[канибалистички-изопачена и психотично-франкенштајнска Србија](#)

“...

Магда Јањић: „Боже, колико [одвратна земља](#)“, „ваљда ћу [побећи ускоро](#)“.

Ивана Узелац: „Ми смо [најгори народ](#)“; „[народ је марва](#)“; „[не заслужујемо велико](#)

[слово](#)

“ (за име народа – С.

А); „има нешто

[дубоко](#)

[труло у овом народу, болесно](#)

“.

Уз то, треба обавезно убацити и неку дирљиву, личну причу о особи која је „жртва српског национализма“ (најбоље неко дете), при чему истинитост те приче уопште није важна – чули сте је од „доброг познаника“, „пријатељице“, „куме“, „жене мог доброг друга“....; и онда упишете шта хоћете.

Као, рецимо, када је, приликом хапшења генерала Ратка Младића, Биљана Србљановић конфабулирала: „Сећате ли се оног [плавокосог детета](#), што га, на једном од безброј пута поновљених снимака, `генерал` милује по глави? Годинама председникови људи (тј. неко из околине Тадића – С. А) приватно тврде (тј. неко причао Србљановићки, а она, ето, сад само преноси – С. А) да му је

[лобања нађена само неколико стотина метара даље](#)

“!

Када је, већ пар дана потом, утврђено како нема никакве лобање, него је „плавокоси дечак“ сасвим жив и здрав – [ено га у Прохићима код Сребренице](#), Србљановићка је

Говорите ли другосрбијански?

Пише: Слободан Антонић
среда, 07 август 2019 21:27

само презриво одмахнула руком и

[рекла](#)

, отприлике, „Па шта, толико мртвих, то је могао бити и он“.

И, ко се данас још сећа тог хватања наше списатељице у *домаштавању стварности*? Нико. Важно је да је прича била ефектна и одрадила посао у борби против српског национализма. Кога брига за истину?

И тако, кад све то лепо удробите и помешате, ваш нови текст је готов. А и ваша репутација непоколебљивог борца против српског национализма, и уопште, кул и фенси градског лика, поново је потврђена.

Једини је, можда, проблем то што су таква клишеирана расподела све мање занимљива за публику. Али, док тече [река донација](#), која је сада још и појачана услед борбе с „малигним руским утицајем“, иста плоча може да се врти до прекосутра.

Дакле, крените од: „Борба против српског национализма, као најопаснијег у региону“, и онда даље само китите: „наводно угрожена ћирилица“, „геноцид у Сребреници“, „евроатлантске интеграције“, бла, бла, бла...

И бог да вас види:)

([Искра](#))